

Luna

Radu Iorgulescu

De pofte pline îți pătrund veșmântul
priviri arzând în ochi te vor lumesc,
tu mângâi tainic suflete cu gândul
că dragostea e tot ce-i mai firesc.

*

Ce încordări în trupuri și ce patimi
cu raza ta prin ramuri mai strecuri,
în urmă lași atât de multe lacrimi
când ziua pe pământ încet cobori.

*

În urma ta rămâne doar visarea
din zborul slobod către infinit,
tăcerea ta pe cer a pus uitarea,
tu rămâi luna, până de sfârșit.